

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 281/2014
15.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Б., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адвоката Љ.А. из Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К 92/12 од 05.11.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 934/13 од 11.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адвоката Љ.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К 92/12 од 05.11.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 934/13 од 11.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К 92/12 од 05.11.2012. године, окривљени С.Б., заједно са окривљенима П.В. и Е.У. оглашен је кривим, изреком под тачком 1, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 5-пет година, уз обавезу окривљеног плаћања суду трошкова кривичног поступка у износу од 121.029,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 934/13 од 11.09.2013. године, одбио је као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору и бранилаца окр. П.В., Е.У. и С.Б., и пресуду Вишег суда у Сомбору К 92/12 од 05.11.2012. године, потврдио.

Бранилац окривљеног С.Б., адвокат Љ.А., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом Врховном касационом суду да усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће у целини укинути пресуду Вишег суда у Сомбору К 92/12 од 05.11.2012. године и пресуду Апелационог суда у

Новом Саду Кж1 934/13 од 11.09.2013. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и чл. 487. ст.1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) (у даљем тексту: ЗКП), у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адвоката Љ.А., је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окр. С.Б. наводи повреду закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, коју не одређује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а према наводима у образложењу захтева за заштиту законитости, повреду закона учинили су првостепени и другостепени суд закључком да су окривљени С.Б., П.В. и Е.У. деловали у групи, јер у току предметног кривичног поступка није доказано да је окр. С.Б. извршио кривично дело за које је осуђен, односно није доказано да је он учествовао у доношењу заједничке одлуке за извршење кривичног дела, нити је доказана и утврђена његова улога и допринос у наводном вршењу кривичног дела. С тим у вези, бранилац окривљеног у захтеву истиче да окр. С.Б. није имао никакве везе са узгојем марихуане, да се окривљени само формално појавио као закупац пословног простора на молбу окр. П.В., који је планирао послове на црно око алкохолних пића и хтео да избегне испитивања власника простора у вези са обављањем тог посла и да је само упознао окривљеног П.В. са Е.У. који су касније постигли међусобни договор око монтирања опреме за узгој марихуане, што су потврдили у својим одбранама и окривљени В. и У., те да не постоји нити један доказ који терети окр. С.Б. у смислу његовог учешћа у извршењу предметног кривичног дела.

Изложеним наводима захтева за заштиту законитости, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окр. С.Б., позивајући се на повреду кривичног закона у суштини оспорава чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу предметног кривичног дела.

Међутим, чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је предходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца окр.С.Б., оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Б., одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић,с.р.**